

Grósz Ignácné Síremléke

Ez az édesanyám sírja. Anyám Baracskán született, azt hiszem, 1902-ben. Elemi iskolát végzett Baracskán, méghozzá református iskolát, mert volt ott egy református templom és egy református iskola. A szüleim házassága megbeszélte házasság volt. Apám egyik nővérének férje Schiller Jolán nagynéném férjének volt a testvére. Tulajdonképpen ez a Jolán nagynéném hozta össze a szüleimet. Zsinagógában házasodtak, úgy gondolom, hogy a Páva utcaiban, mert a kilencedik kerületben laktunk [A Páva utca és a Tűzoltó utca sarkán lévő zsinagóga 1923/24-ben épült (Baumhorn Lipót tervei alapján). Szülei 1921/22 körül házasodhattak össze, akkor tehát a Páva utca 29. szám alatti zsinagóga még nem működött. -- A szerk.]. Édesanyám nem járt el dolgozni, háztartásbeli volt. Mi Budapesten éltünk. Mielőtt az öcsém született, úgy 1932-1933 elején kiköltöztünk az anyai nagyanyám szüleinek a házába, a Fejér megyei Baracskára. Minden testvér lemondott anyám javára, és így mi örököltük. Azt hiszem, a ház körül csak csirke, tyúk és egy-két liba volt. Nem foglalkoztunk vele, nem volt, aki gondozza. Először is sok gyerek volt. Apám a műhellyel volt elfoglalva, anyám a családdal, a gyerekekkel. Anyám nem volt túl vallásos, de betartotta az ünnepeket, gyertyát gyújtott, de nem csinált hókusz-pókuszt. Magyar volt az anyanyelve, nem beszélt más nyelven. Édesanyám meghalt 1941-ben. Kapott egy influenzát, és olyan gyógyszert adtak neki, amit nem lett volna szabad három-négy napnál tovább adni, és kapott egy gyógyszermérgezést. Felhozták Pestre, de már nem lehetett megmenteni. Budapesten is van eltemetve, a zsidó temetőben. Apám újra megnősült 1942-ben.